Σηκώθηκα καημένος
σαν παραπονεμένος
τα άρματά μου βάζω
κυνήγι να διαβώ.
Λαγούς πέρδικες βρίσκω
πουλάκια να σκοτώσω
εσένα να γλιτώσω
κορμί μ' αγγελικό.
Στο δρόμο που πηγαίνω
ψιλή βροχή μού πιάνει
δέντρο για ν' ακουμπήσω
δεν ιμπορώ να βρω.
Βλέπω ψηλά έναν πύργο
που λάμπει σαν τον ήλιο
πουλί κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί.
Και ο κελαηδισμός του
με φάνηκε πως λέει
χαρείτε σεις οι νέοι
καιρό μην καρτερείτε
γιατί καιρός διαβαίνει
και δεν γυρίζει πια.